

РЕШЕНИЕ

№ 14808

гр. София, 29.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в
публично заседание на 24.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **3918**
по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл.46а, ал.1-2 от ЗЧРБ, вр. чл.145-178 от АПК.

Образувано е по жалба на Ф. А. А., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , в [населено място], област
Х., гражданин на С., със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.2, чрез адв. Б. Я., срещу
Заповед рег. № 6101 ПАМ 49 от 03.04.2025 г., издадена от началника на ГПУ Б. при РДГП Б. към
ГДГП - МВР, с която на основание чл.44, ал.6, ал.8 и ал.10 ЗЧРБ е настанен принудително в
СДВНЧ към Дирекция "Миграция" - МВР.

В жалбата са изложени дъводи за незаконосъобразност на оспорената заповед поради допуснати
съществени процесуални нарушения, неправилно приложение на закона и несъответствие с
неговата цел. Жалбоподателят счита, че административният орган не е изяснил действителната
фактическа обстановка по случая му, както и, че актът не е мотивиран. Поддържа, че има
предоставен статут в Република България, както и, че наложената му ПАМ е в нарушение на чл.5,
пар.3 и чл.6, пар.1 от ЕКПЧ. Претендира се отмяна на заповедта.

В писмени бележки от 24.04.2025 г., чрез адв. Б. Я., жалбоподателят оспорва наличието на
решение на орган на ДАБ, с което му е отказана международна закрила по ЗУБ. Твърди, че
действителната причина да не уреди статута си в България е това, че считано от 02.08.2024 г. се е
намирал в ареста. Поддържа наличие на основание за приложение на чл.44, ал.5, т.2 и т.3 от ЗЧРБ.
Сочи, че неправомерно се засяга правото му на личен живот в нарушение на чл.44, ал.2 от ЗЧРБ.
Посочва се настоящ адрес на лицето в [населено място], с оглед на което се поддържа липса на
опасност от укриване. Навежда в подкрепа постановление за изменение на мярка за неотклонение
от "задържане под стража" на "подписка".

Ответникът началника на ГПУ Б. при РДГП Б. към ГДГП - МВР, не взема становище по жалбата.

Административен Съд С. – град, I отделение, 69-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Не е спорно по делото, че със Заповед рег. № 6101 ПАМ 48 от 03.04.2025 г., издадена от началника на ГПУ Б. при РДПП Б. към ГДПП - МВР, на жалбоподателя Ф. А. А., на основание чл.41, т.4 от ЗЧРБ е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) „Връщане до страна на произход - С.“.

Оспорената Заповед рег. № 6101 ПАМ 49 от 03.04.2025 г. е издадена с цел обезпечаване изпълнението на наложената ПАМ по чл.41, т.4 от ЗЧРБ, като и двата акта са мотивирани с мотивите, изложени в докладна записка рег. № 6101р-7777 от 03.05.2025 г. по описа на ГПУ-Б..

С последния документ е направено предложение до началника на ГПУ Б. за налагане на ПАМ по ЗЧРБ. Като мотив за това е посочено влязло в сила Решение № 10877 от 15.10.2024 г. на председателя на ДАБ, с което е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут на чуждия гражданин.

Установява се от писмо рег. № РПЦХ-01-2723 от 20.12.2024 г. на директора на РПЦ Х. на ДАБ и писмо рег. №КП-04-2307 от 01.04.2025 г. на директора на Дирекция "Качество на процедурата" при ДАБ, че Ф. А. А., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , е подал молба за международна закрила от 16.01.2024 г., по която е постановено Решение № 10877/15.10.2024 г. на председателя на ДАБ, с което му е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут на чуждия гражданин. Решението е влязло в сила като необжалвано. От страна на ДАБ е представено цитираното Решение № 10877/15.10.2024 г. на председателя на ДАБ. Относно съобщаването му на кандидата е приложено съобщение рег. № УП-32744 от 06.11.2024 г. по реда на чл.76, ал.4 от ЗУБ. По силата на чл.76, ал.3 от ЗУБ ако решението не бъде връчено лично в 14-дневен срок от издаването му, на чужденеца се изпраща съобщение с обратна разписка. Съгласно чл.76, ал.4 от ЗУБ при неявяване в 7-дневен срок от получаване на съобщението с обратната разписка решението се счита за връчено. Решение № 10877/15.10.2024 г. на председателя на ДАБ съдържа ръкописно отбелязване, че следва да се счита за връчено на 12.12.2024г.

С писмо изх.№ 9850 от 06.08.2024 г. на Районен съд Бургас, вх. № ЦУ-08-642 от 07.08.2024 г. по описа на ДАБ при МС, на ДАБ е изпратено копие от Определение № 1895 от 05.08.2024 г. на НЧД № 3177/2023 г. по описа на РС [населено място] относно привличане на Ф. А. А., [дата на раждане] , като обвиняем по досъдебно БП № 21/2024 Г. по описа на ГПУ Б. и мярка за неотклонение "задържане под стража", за извършено престъпление по чл.281, ал.2, т.1 ,т.4, предл. 2, т.5 и т.6, вр. ал.1 от НК - противозаконно подпомагане на чужденец да пребивава или преминава в страната в нарушение на закона. Според приложеното определение престъплението е извършено в изпитателен срок на предходно такова.

Административен Съд С. – град, I отделение, 69-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспорената заповед е съобщена на 03.04.2025 г. Жалбата срещу нея, подадена директно в Административен съд – София-град на 14.04.2025 г. (вх. № 9188), е в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна - адресат на индивидуалния административен акт, подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

При служебната проверка по чл.168, ал.1, вр.146 АПК, съдът установи, че заповедта е издадена от

компетентен административен орган предвид уредената в разпоредбата на чл.44, ал.1 ЗЧРБ възможност за делегиране на правомощия. Със Заповед № 4068з-1966 от 25.09.2024 г. директорът на РДГП Б. към ГДГП-МВР е оправомощил длъжностни лица от дирекцията, сред които и началникът на ГПУ Б., да налагат ПАМ по ЗЧРБ.

Като фактическо основание за налагане на мярката са посочени съществуващи пречки по изпълнение на Заповед рег. № 6101 ПАМ 48 от 03.04.2025 г. относно наложена ПАМ по чл.41, т.4 от ЗЧРБ, вр. чл.39а, ал.1, т.2 от ЗЧРБ. Като правни основания са посочени разпоредбите на чл. 44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 от ЗЧРБ.

Съгласно чл.44, ал.6 от ЗЧРБ в случаите, когато чужденецът, на когото е наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3, възпрепятства изпълнението на заповедта или е налице опасност от укриване, органите по ал. 1 могат да издадат заповед за принудително настаняване на чужденеца в специален дом за временно настаняване на чужденци с цел организиране на връщането или експулсирането. Принудително настаняване се разпорежда и в случаите, когато чужденецът не изпълнява условията на наложените по ал. 5 обезпечителни мерки.

По силата на чл.44, ал.10 от ЗЧРБ настаняването на чужденци в специалните домове се извършва въз основа на заповед за принудително настаняване, издадена от компетентния орган по ал. 1, като в заповедта изрично се посочват необходимостта и законовото основание за настаняването.

Според чл.44, ал.8 ЗЧРБ настаняването продължава до отпадане на обстоятелствата по ал. 6, но не повече от 6 месеца.

Нормата кореспондира с чл.15, пар.1 от Директива 2008/115/ЕО, съгласно който освен ако в конкретния случай не могат да се приложат ефективно други достатъчни, но по-леки принудителни мерки, държавите-членки могат да задържат гражданин на трета страна, по отношение на когото са образувани процедури за връщане, само за да се подготви връщането и/или да се извърши процеса на извеждане, и по-специално когато:

а) е налице опасност от укриване; или

б)засегнатият гражданин на трета страна избягва или възпрепятства подготовката на връщането или процеса по извеждането.

Всяко едно задържане е за възможно най-кратък срок и продължава единствено по време на процедурите по извеждане и при надлежно изпълнение на тези процедури.

Съгласно чл.15, пар.5 от Директива 2008/115/ЕО задържането продължава, докато съществуват посочените в параграф 1 условия и то е необходимо, за да се гарантира успешно извеждане. Всяка държава-членка определя максимална продължителност за задържане, която не може да надвишава шест месеца. В случая не е нарушена максималната продължителност на задържането по чл.15, пар.6 от Директива 2008/115/ЕО и чл.44, ал.8, изр.3 ЗЧРБ от 6 месеца.

Както националното, така и съюзното право, предвиждат алтернативност на двете хипотези на задържане: лицето възпрепятства изпълнението на заповедта или е налице опасност от укриване.

По силата на пар.1, т.4в от ДР на ЗЧРБ "опасност да се укрие чужденец, спрямо когото е наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3" е налице, когато с оглед на фактическите данни може да се направи обосновано предположение, че същото лице ще се опита да се отклони от изпълнението на наложената мярка. Данни в тази насока могат да бъдат обстоятелствата, че лицето не може да бъде намерено на обявения от него адрес на пребиваване, наличие на предходни нарушения на обществения ред, на предходни осъждания на лицето; независимо от реабилитацията, не е напуснало страната в рамките на предоставения му срок за доброволно напускане, ясно е показало, че няма да се съобрази с наложената му мярка, притежава подправени документи или няма никакви документи, представило е невярна информация, вече се

е укривало, не е спазило забрана за влизане и други.

Независимо, че мотивите на оспорената заповед следва да се считат за допълнени с тези по докладна записка рег. № 6101р-7777 от 03.05.2025 г. по описа на ГПУ-Б., то нито последният документ, нито оспореният акт съдържат мотиви, относими към някое от алтернативните основания по чл.44, ал.6 от ЗЧРБ - чуждият гражданин възпрепятства изпълнението на заповедта или е налице опасност от укриване.

Наличието на влязло в сила решение за отказ за предоставяне на международна закрила по ЗУБ (в настоящето производство по ЗЧРБ съдът не коментира редовното връчване на Решение № 10877/15.10.2024 г. на председателя на ДАБ) не навежда на нито едно от релевантните основания по чл.44, ал.6 от ЗЧРБ - чуждият гражданин възпрепятства изпълнението на заповедта или е налице опасност от укриване.

Съдът осъществява контрол за законосъобразност на изложените от административния орган мотиви за налагане на ПАМ, но е недопустимо да замества същите, още повече при тяхната пълна липса. По изложените съображения съдът намира, че е допуснато отменително основание по чл.146, т.2 от АПК, което е самостоятелно основание за отмяна на оспорената заповед.

Визираното отменително основание е довело и до неправилно приложение на закона по смисъла на чл.146, т.4 от АПК. В нарушение на чл.44, ал.10 от ЗЧРБ в оспорения акт не са посочени необходимостта и законното основание за настаняването. Липсата на мотиви препятства съдебната проверка относно пропорционалността на мярката по смисъла на чл.44, ал.6, изр. последно от ЗЧРБ и чл.15, пар.5 от Директива 2008/115/ЕО, а именно дали могат да се приложат ефективно и други достатъчни, но по-леки принудителни мерки. Това нарушение навежда на отменително основание по чл.146, т.5 от АПК.

По изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 от АПК е дължима отмяна на оспорената заповед като незаконосъобразна.

Жалбоподателят не претендира разноски.

Водим от горното Административен Съд С. – град, I отделение, 69-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Ф. А. А., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , в [населено място], област Х., гражданин на С., със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.2, чрез адв. Б. Я., Заповед рег. № 6101 ПАМ 49 от 03.04.2025 г., издадена от началника на ГПУ Б. при РДГП Б. към ГДГП - МВР, с която на основание чл.44, ал.6, ал.8 и ал.10 ЗЧРБ е настанен принудително в СДВНЧ към Дирекция "Миграция" - МВР.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: